

ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ Γ1:

Αλατσάκης Χριστόφορος
Αλεξιάδου Σοφία
Αρμακόλα Κων/να
Βιθυνός Βασίλειος
Γρηγοράτος Νικόλαος
Δαμαλά Ελένη
Δεδεβέση Γλαύκη
Δράκου Παρασκευή
Δραγανίδου Ελένη
Ζορμπά Μαρία
Ιορδανίδης Νικόλαος
Καραβασίλης Γεώργιος
Κόσαρη Ευαγγελία-Μαρία
Μαστρογιάννης Ιωάννης
Φρετάρ Αδριανός
Γκιόκας Αλέξιος
Τυροπώλη Αλίκη

ΟΙ ΜΥΘΟΙ ΜΑΣ

ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ – ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΠΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΚΑΜΕ

Οι μύθοι είναι ένα αφηγηματικό είδος ιδιαίτερα αγαπητό στα παιδιά. Παίζουν σημαντικό ρόλο στην καλλιέργεια της παιδικής σκέψης γιατί εμπεριέχουν στοιχεία και χαρακτήρες με τα οποία το παιδί ταυτίζεται ή απορρίπτει. Μέσα στους μύθους βρίσκουμε αλήθειες ζωής διατυπωμένες απλά και κατανοητά για το παιδί. Εκεί συναντάμε όλα τα προτερήματα (καλοσύνη, γενναιότητα, προσφορά, αγάπη, φιλία...) κι ελαττώματα (ψέμα, υποκρισία, αδικία, εγωισμός, πονηριά...) του ανθρώπου.

Έτσι, με τους μύθους το παιδί μπορεί να διακρίνει το καλό απ' το κακό, το δίκαιο απ' το άδικο.

Όταν ένα παιδί ακούει ή διηγείται το δικό του μύθο εμπλουτίζει το λεξιλόγιό του, μαθαίνει να διατυπώνει σκέψεις και συναισθήματα. Η μελέτη των μύθων μπορεί να οδηγήσει σε διαθεματικές προσεγγίσεις (Γλώσσα, Ιστορία, Μελέτη Περιβάλλοντος, Εικαστικά, Μουσική...). Ακόμη, μαθαίνει ότι το διάβασμα μπορεί να είναι ευχάριστο, ψυχαγωγικό, ενδιαφέρον και διδακτικό ταυτόχρονα.

Φέτος διαβάσαμε στην τάξη μια σειρά από αισώπειους μύθους. Οι μαθητές γνώρισαν αυτό το είδος του λαϊκού λόγου. Στη συνέχεια τους παρακινήσαμε να πλάσουν δικούς τους

μύθους. Ήταν ένα όμορφο ταξίδι φαντασίας και ευαισθησίας. Στη θεματολογία των μαθητικών δημιουργιών περιλαμβανόταν η αλληλεπίδραση της φύσης και των ανθρώπων, η αξία της προστασίας των δασών και των θαλασσών και της ζωής που υπάρχει σε αυτούς τους βιότοπους.

Στους μύθους που έπλασαν οι μαθητές πρωταγωνιστές είναι ζώα και άνθρωποι. Τα ζώα, με το παράδειγμά τους, μαθαίνουν τα παιδιά να διακρίνουν το όμορφο απ' το άσχημο, το καλό απ' το κακό, το δίκαιο απ' το άδικο.

Το εκπαιδευτικό μας πρόγραμμα πλαισιώσαμε με ένα δεύτερο πρόγραμμα βιβλιοδεσίας. Οι μαθητές του Γ1 τμήματος με την παραδοσιακή τέχνη της βιβλιοδετικής κατασκεύασαν και πήραν ως ενθύμιο ένα απ' τα δικά τους βιβλία.

Σε αυτή την προσπάθεια είχαμε και την ενεργή στήριξη του διευθυντή του Σχολείου κ. Βασίλη Γεργατσούλη.

Η δασκάλα της τάξης
Ασημίνα Οικονόμου

ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΣΤΗ ΦΥΣΗ

Σε μια όμορφη πόλη κοντά στη θάλασσα, με καταπράσινους κήπους και υπέροχες παραλίες, όλα ήταν ήσυχα και οι κάτοικοι ευχαριστημένοι.

Οι παραλίες ήταν τόσο όμορφες και καθαρές, που κάθε καλοκαίρι πολλοί επισκέπτες διάλεγαν το μέρος αυτό για τις διακοπές τους.

Οι κάτοικοι ενθουσιασμένοι απ' την τουριστική κίνηση άρχισαν να κόβουν τα δέντρα για να χτίζουν μεγάλα ξενοδοχεία, καφετέριες, κέντρα διασκέδασης, χώρους στάθμευσης, αυτοκινητόδρομους, που θα έφερναν πολλά χρήματα σε όλους.

Σε λίγο καιρό τα δάση γύρω απ' την πολιτεία εξαφανίστηκαν και εργοστάσια με μεγάλα φουγάρα χτίστηκαν εκεί. Λίγα χρόνια πέρασαν, αλλά πολλά είχαν αλλάξει σε κείνη την πόλη.

Όσπου άρχισαν να συμβαίνουν παράξενα γεγονότα. Όταν έβρεχε πλημμύριζαν τα πάντα γύρω. Οι κάτοικοι έβρισκαν ψόφια ψάρια στις παραλίες, σκουπίδια παντού. Τα παιδιά παρουσίασαν προβλήματα στην αναπνοή. Οι τουρίστες σταμάτησαν να πηγαίνουν, μιας

και οι θάλασσες ήταν μολυσμένες και τα δάση εξαφανισμένα.

Οι κάτοικοι μετάνιωσαν για την αχαριστία και την απληστία τους. Δε σεβάστηκαν τη φύση που τους έδινε ζωή. Έτσι άρχισαν να δουλεύουν σκληρά για να διορθώσουν ό,τι μπορούσαν. Έκαναν αναδασώσεις, καθάρισαν τις ακτές, έβαλαν φίλτρα στα φουγάρα των εργοστασίων. Ίσως μια μέρα η πόλη τους ξαναγίνει όπως πριν.

ΕΒΕΛΙΝΑ ΚΟΣΑΡΗ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΑΡΜΑΚΟΛΑ

ΤΟ ΓΑΪΔΟΥΡΑΚΙ ΚΑΙ ΤΟ ΑΜΠΕΛΙ

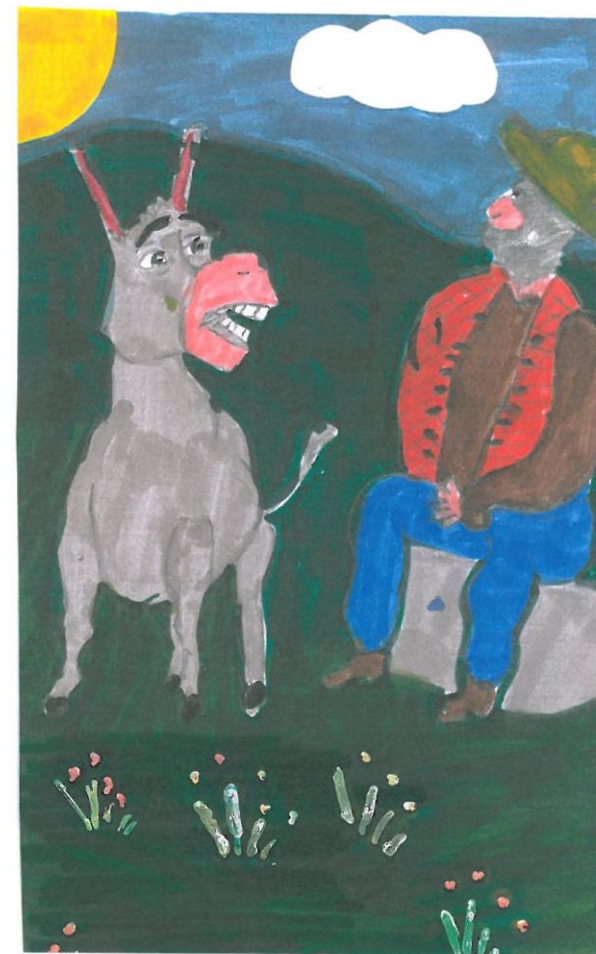
Ζούσαν κάποτε στην εξοχή ένας γεροντάκος και το γαϊδουράκι του, γέρικο και κείνο. Ο παππούς φρόντιζε το ζώο του όσο καλύτερα μπορούσε, αφού εκείνο ήταν η μοναδική του συντροφιά και ο μόνος βοηθός του. Κάθε πρωί πήγαιναν στο αμπελάκι που διέθετε. Φτωχός όπως ήταν, πρόσεχε σαν τα μάτια του το αμπέλι, που του χάριζε τα ζουμερά και γλυκά σταφύλια. Όταν ωρίμαζαν, τα έκοβε, τα φόρτωνε στο γαϊδουράκι του, τα έφερνε στο χωριό και τα πουλούσε. Έτσι ζούσε.

Το γαϊδουράκι δεν άκουγε τη συμβουλή του παππού να μην μασουλάει τα φύλλα του αμπελιού. Μια μέρα που πεινούσε, έφαγε τα κληματόφυλλα και κατέστρεψε το αμπέλι. Όταν αντίκρισε το θέαμα ο παππούς, στενοχωρήθηκε τόσο πολύ, που δεν άντεξε η καρδιά του και πέθανε. Έτσι το γαϊδουράκι, που ήταν γέρικο και δεν το ήθελε κανείς, έμεινε μόνο να περιφέρεται στους δρόμους και στις ερημιές, νηστικό, απροστάτευτο και απεριποίητο.

Έτσι, όσοι δεν εκτιμούν και δε σέβονται αυτούς που τους φροντίζουν, κάποια στιγμή μένουν μόνοι κι αβοήθητοι.

ΜΑΡΙΑ ΖΟΡΜΠΑ

ΛΕΝΑ ΔΑΜΑΛΛΑ

Ο ΕΠΙΠΟΛΑΙΟΣ ΨΑΡΑΣ

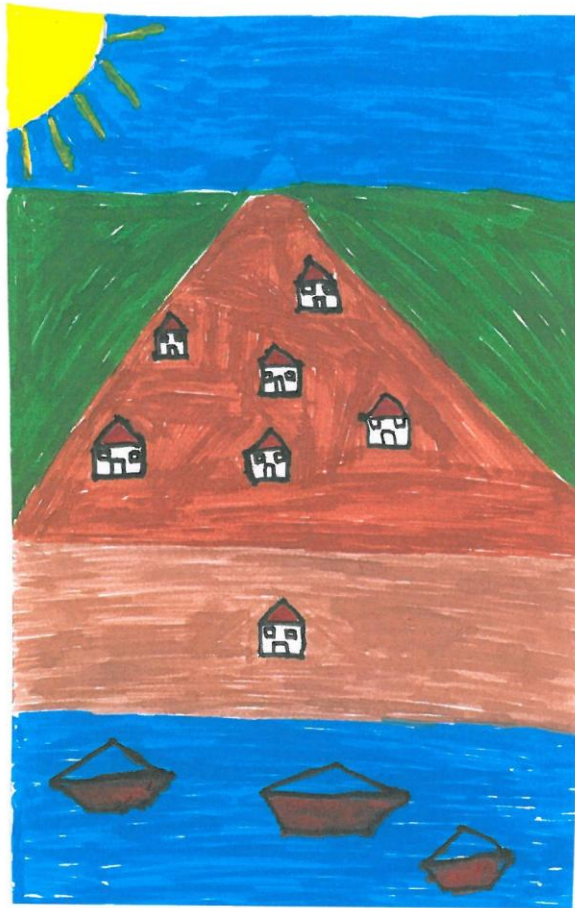
Σ' ένα όμορφο καταπράσινο νησί μια παρέα ψαράδων έψαχνε το κατάλληλο μέρος για να χτίσουν τα σπίτια τους και να φέρουν τις οικογένειές τους να εγκατασταθούν.

Ένας ψαράς διάλεξε το πιο ήσυχο μέρος στην παραλία κι άρχισε το χτίσιμο. Οι άλλοι ψαράδες τον συμβούλευαν ότι δεν είναι λογικό να χτίσει εκεί γιατί κινδύνευε απ' την άγρια θάλασσα τόσο κοντά στο νερό.

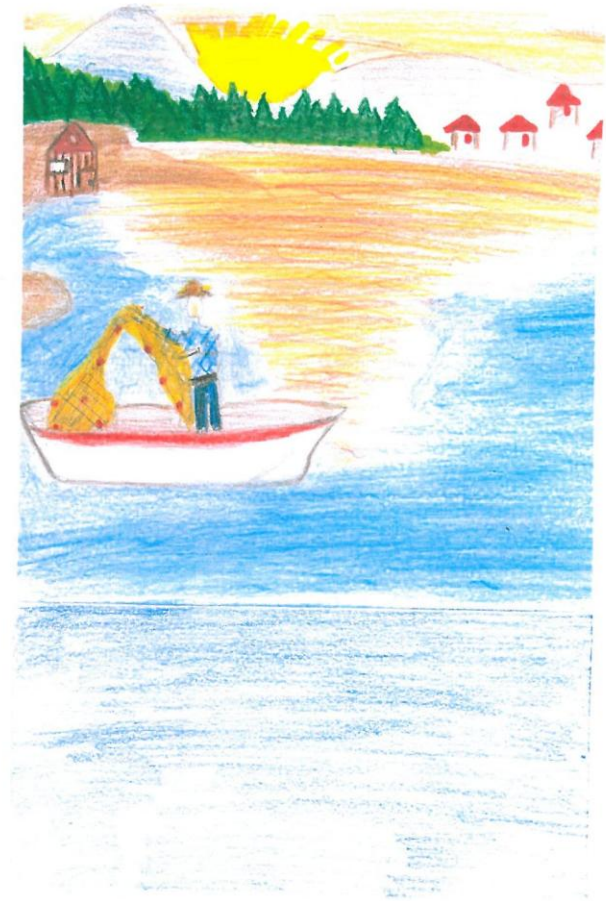
Εκείνος δεν άκουγε κανέναν και εξηγούσε στους άλλους ότι η επιλογή του ήταν η καλύτερη, γιατί θα γλίτωνε πολύτιμο χρόνο από τη διαδρομή που θα έκαναν οι άλλοι από τα σπίτια τους μέχρι τη θάλασσα που δούλευαν. Οι φίλοι του έχτισαν τα σπίτια τους στο λόφο πάνω απ' τη θάλασσα.

Το χειμώνα άγρια κύματα έφεραν πλημμύρα στο σπίτι του επιπόλαιου και εγωιστή ψαρά κι εκείνος έτρεχε να σώσει ό,τι μπορούσε.

Έτσι, όσοι σκέφτονται επιπόλαια, γρήγορα το μετανιώνουν.

ΣΟΦΙΑ ΑΛΕΞΙΑΔΟΥ

ΕΛΕΝΗ ΔΡΑΓΑΝΙΔΟΥ

ΤΑ ΔΕΛΦΙΝΙΑ ΚΑΙ Ο ΚΑΡΧΑΡΙΑΣ

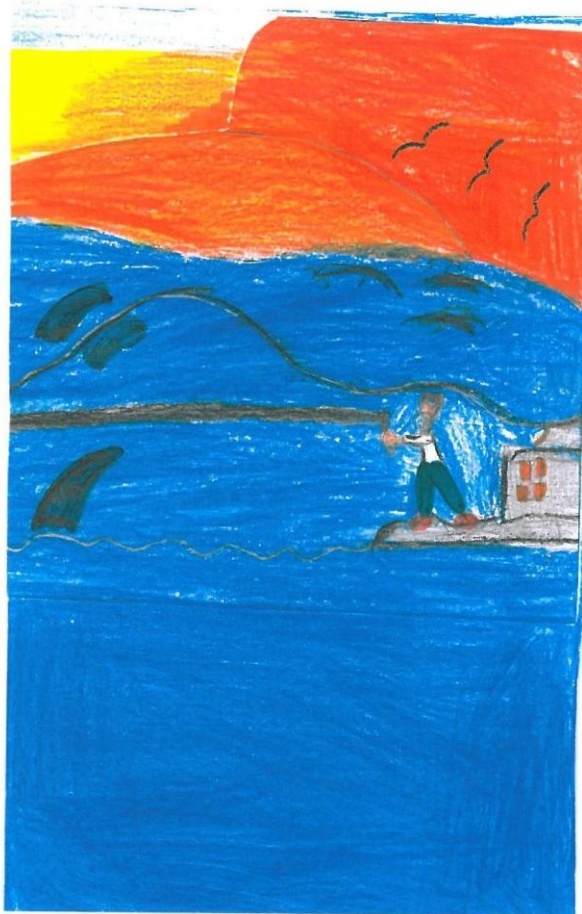
Κάποτε στον ωκεανό ένα κοπάδι δελφίνια κολυμπούσαν ειρηνικά.

Μια μέρα εμφανίστηκε ένας μεγάλος λευκός καρχαρίας. Όλα τα πλάσματα του βυθού έτρεχαν τρομοκρατημένα να κρυφτούν.

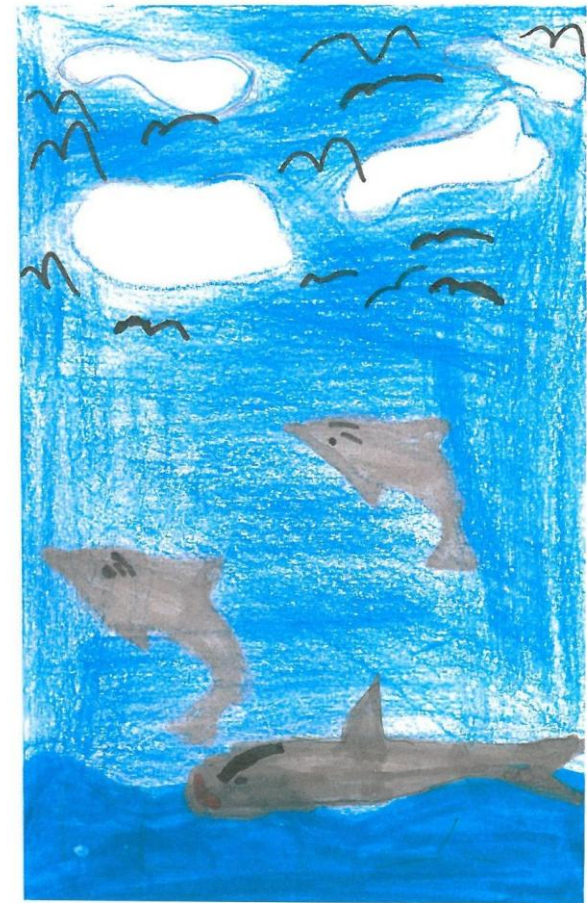
Ο καρχαρίας υπερηφανευόταν για την τρομερή του δύναμη και καυχιόταν για το φόβο που σκορπούσε. Περιφρονούσε τα δελφίνια και έλεγε πως είναι παιχνιδιάρικα και κανένας δεν τα υπολογίζει.

Ένα πρωί που κολυμπούσαν τα δελφίνια και ο καρχαρίας, αντίκρισαν στην επιφάνεια ένα καράβι. Αλόγιστα ο καρχαρίας το πλησίασε, αλλά ξαφνικά ένα καμάκι καρφώθηκε στα πλευρά του. Άρχισε να αιμορραγεί επικίνδυνα.

Τότε τα δελφίνια του είπαν: «Όσοι σκορπίζετε το φόβο επειδή πιστεύετε ότι μόνο εσείς είστε δυνατοί, κάποια στιγμή ίσως το πληρώνετε ακριβά!».

ΑΔΡΙΑΝΟΣ ΦΛΕΤΑΡ

ΓΛΑΥΚΗ ΔΕΔΕΒΕΣΗ

Η ΦΥΣΗ ΤΙΜΩΡΕΙ

Κάποτε ένας άνθρωπος κατοικούσε σε ένα χωριό δίπλα σε ένα δάσος. Το σπίτι του ήταν το τελευταίο του χωριού, κοντά στο δάσος.

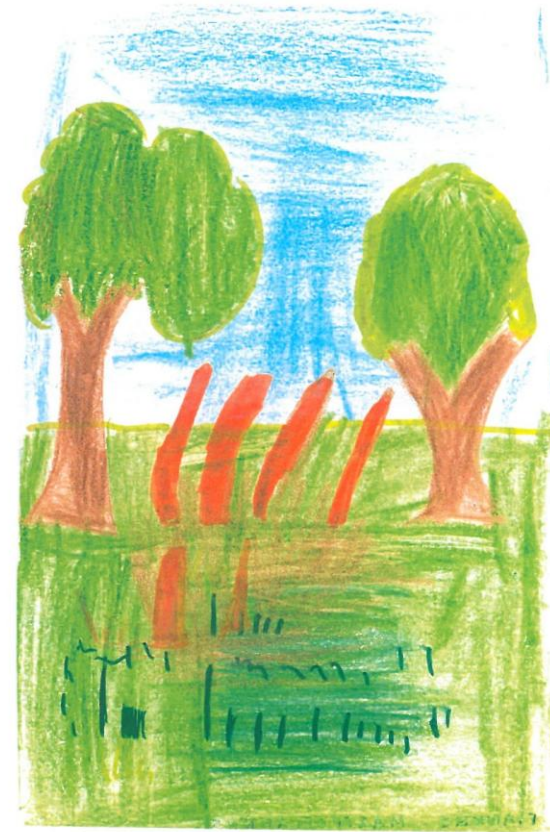
Είχε και ένα χωράφι. Μια μέρα σκέφτηκε να ανάψει μια φωτιά και να κάψει ένα κομμάτι από το δάσος για να μεγαλώσει το χωράφι του.

Την ημέρα που άναψε τη φωτιά φυσούσε δυνατά. Οι φλόγες απλώθηκαν γρήγορα και η φωτιά έκαψε όλο το δάσος κι έφτασε στο χωριό του. Το σπίτι του κάηκε μαζί και τα δέντρα του χωραφιού του. Έχασε ό,τι είχε αποκτήσει με δουλειά μιας ζωής.

Η φύση τον τιμώρησε γιατί δεν τη σεβάστηκε.

ΝΙΚΟΣ ΙΟΡΔΑΝΙΔΗΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΟΣ – ΛΥΚΟΙ – ΧΩΡΙΑΝΟΙ

Κάποτε ήταν ένας κτηνοτρόφος που ζούσε μοναχικά στο βουνό. Σκεφτόταν συνέχεια πώς να μεγαλώσει το κοπάδι του. Η τσιγκουνιά του ήταν τόση που δεν έδινε δουλειά σε κανένα βοσκό για να μην ξοδέψει καθόλου χρήματα. Φύλαγε μόνος του το κοπάδι του νύχτα-μέρα.

Όταν του ζητούσαν οι χωριανοί να πάρει μέρος στις γιορτές του χωριού και να κάνει τις προσφορές του, όπως όλοι, εκείνος αρνιόταν. Κατηγορούσε τους άλλους ότι ήταν σπάταλοι που ξόδευαν τους κόπους τους για να κάνουν χαρές και πανηγύρια.

Μια νύχτα, κουρασμένος κοιμήθηκε βαριά. Το κοπάδι του ήταν αφύλαχτο, αφού δεν ήθελε κανενός τη βοήθεια. Εκείνο το βράδυ επιτέθηκαν οι λύκοι στα ζώα του και τα σκότωσαν. Όσα γλίτωσαν έφυγαν μακριά τρομαγμένα και δεν ξαναγύρισαν στη στάνη του τσιγκούνη βοσκού.

Έτσι και μερικοί άνθρωποι θέλουν τα πάντα δικά τους. Γι' αυτό τους το λάθος ίσως κάποια στιγμή τα χάσουν όλα.

ΝΙΚΟΣ ΓΡΗΓΟΡΑΤΟΣ

ΕΥΗ ΔΡΑΚΟΥ

ΑΛΕΞΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ

ΤΟ ΤΕΜΠΕΛΙΚΟ ΓΑΤΙ

Σε ένα καταπράσινο λιβάδι ζούσαν ξένοιαστα πολλές γάτες. Όλες μαζί, παρέα, έψαχναν για την τροφή τους.

Ένα τεμπέλικο γατί δεν ακολουθούσε τις άλλες. Εκείνο ξάπλωνε στη λιακάδα κι απολάμβανε τον ύπνο του. Όταν όμως οι άλλες γάτες έβρισκαν τροφή, το τεμπέλικο γατί έτρεχε πρώτο πρώτο να πάρει μερίδιο. Υπερηφανευόταν πως ήταν έξυπνο αφού έτρωγε όσο και οι άλλες γάτες που έτρεχαν όλη τη μέρα για να βρουν την τροφή τους.

Κάποτε ήρθε στο λιβάδι ένα κοπάδι από πρόβατα για βοσκή. Τα άγρια τσοπανόσκυλα, όταν είδαν τις γάτες, τους επιτέθηκαν.

Όλα τα γατιά έτρεξαν να σωθούν. Όπως ήταν γυμνασμένα και ευλύγιστα απ' το καθημερινό κυνήγι, κατάφεραν και σώθηκαν. Μόνο το τεμπέλικο γατί δεν μπόρεσε να τρέξει γρήγορα, μιας και ήταν αγύμναστο και βαρύ.

Έτσι η τεμπελιά είναι αιτία πολλών κακών. Με την εργατικότητα κερδίζουμε στη ζωή.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΑΛΑΤΣΑΚΗΣ

ΑΛΙΚΗ ΤΥΡΟΠΩΛΗ

ΕΛΕΦΑΝΤΑΣ ΚΑΙ ΦΙΔΙ

Κάποτε ζούσαν στη ζούγκλα ένας ελέφαντας κι ένα δηλητηριώδες φίδι. Είχε όμως μέρες να βρέξει και όλα τα ζώα κινδύνευαν να πεθάνουν απ' τη δίψα. Αν και γνώριζαν ότι υπήρχε νερό σε μια μακρινή πηγή, δεν άντεχαν να περπατήσουν τόσο δρόμο για να φτάσουν ως εκεί.

Το φίδι, πονηρό όπως ήταν, σκέφτηκε να πείσει τον ελέφαντα να το κουβαλήσει στη ράχη του. Άρπαξε την ευκαιρία όταν ένα άγριο λιοντάρι επιτέθηκε στον ελέφαντα. Το φίδι δάγκωσε το λιοντάρι κι έσωσε τον ελέφαντα. Εκείνος, νιώθοντας υποχρεωμένος που του έσωσε τη ζωή, επέτρεψε στο φίδι να ανέβει στη ράχη του για να το κουβαλήσει ως την πηγή.

Όταν έφτασαν εκεί, το φίδι είδε πως το νερό της πηγής ήταν πολύ λίγο για να το μοιραστεί με τον τεράστιο ελέφαντα. Γι' αυτό δάγκωσε τον ελέφαντα σκοτώνοντας το ογκώδες ζώο.

Έτσι κι εμείς δεν πρέπει να εμπιστευόμαστε τους πονηρούς που έχουν στο νου τους το κακό.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΡΑΒΑΣΙΛΗΣ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΒΙΘΥΝΟΣ